

¿QUÈ DEMANEM?

A les Administracions públiques els demanem:

Des de l'any 2004: que facin visibles les persones en situació de sense llar «oculta».

Des de l'any 2005: una cooperació lleial amb l'Administració, en què aporti els seus recursos i de manera especial allò que té a veure amb la participació i la gratuïtat, la recuperació del sentit de la vida i la dimensió comunitària.

Des de l'any 2006: que desenvolupin alternatives reals d'inserció.

Des de l'any 2007: que garanteixin un Sistema Nacional de Salut equitatiu (universal, gratuït i accessible) amb extensió i qualitat per a tothom.

Des de l'any 2008: uns plans d'habitatge que tinguin un percentatge més gran d'habitatge social.

Als mitjans de comunicació, els proposem:

Des de l'any 2006: que abordin continguts informatius honestos sobre les persones sense llar.

Des de l'any 2007: que creïn missatges que lluitin contra la discriminació i l'estigma.

Des de l'any 2008: de no perdre la sensibilitat i l'interès per la realitat de les persones que viuen al carrer en situació de pobresa.

A la societat civil, li demanem:

Des de l'any 2005: la sensibilització de la comunitat perquè siguem capaços d'acollir els diferents i millorar la convivència.

Des de l'any 2006: coordinació, implicació i participació amb l'Estat i el conjunt dels agents econòmics i socials en la posada en marxa d'accions d'inclusió social.

Des de l'any 2007: complementar l'acció de l'Estat i les Administracions públiques.

Des de l'any 2008: obertura i disponibilitat.

A nosaltres mateixos, ens proposem:

Informar-nos i sensibilitzar-nos, no deixar-nos portar per estereotips.

DIA dels SENSE SOSTRE
22 novembre 2009

LA SEVA HISTÒRIA ÉS PART DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Tots hi tenim a veure

DIA dels SENSE SOSTRE
22 novembre 2009

LA SEVA HISTÒRIA ÉS PART DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Un any més, des de l'esperança que tenim que tot ésser humà pugui desenvolupar-se en plenitud, en igualtat d'oportunitats, és a dir, que pugui accedir als drets socials, econòmics i culturals. ..., un any més, doncs, *tomem a posar damunt la taula* —amb transparència, des de la realitat que vivim i toquem a Càritas Espanyola i les entitats i organitzacions que componen FACIAM i FEANTSA Espanya— *la manca de drets que pateixen les persones sense llar o les dificultats que tenen per accedir-hi*: a la salut, l'habitatge, l'educació, la tutela judicial, l'assistència social...

Amb aquesta campanya volem dir que les persones sense llar són, primer de tot, PERSONES, són, existeixen, tenen la seva història, són ciutadanes i habitants de casa nostra, és a dir, formen part de la resta de la societat.

Sóc persona

- Quan tinc possibilitats de subsistir, de treballar, de compartir.
- Quan estic protegit.
- Si sóc estimat, acompanyat, volgut.
- Comprès, escoltat...
- Si participo en el que m'envolta i a allò a què pertanyo.
- Perquè puc crear, construir... somiar.
- Si tinc espais per riure, gaudir, jugar...
- Quan sóc, em reconec, m'estimo, formo part...
- Si puc escollir, comprometre'm, desenvolupar-me, decidir...

Sóc persona sense llar

- Perquè no tinc possibilitats de subsistir, de treballar, de compartir.
- Perquè no estic protegit.
- Perquè no sóc estimat, acompanyat, volgut.
- Perquè no sóc comprès ni escoltat...
- Perquè no participo en el que m'envolta, perquè no hi pertanyo.
- Perquè no puc creure, construir... somiar.
- Perquè no tinc espais per riure, gaudir, jugar...
- Perquè no sé si sóc, no em reconec, no m'estimo, no formo part...
- Perquè no puc escollir, ni comprometre'm, ni desenvolupar-me, ni decidir...

SÓC COM SÓC

Les persones en situació d'exclusió, encara que realment no tinguin accés als mateixos drets i oportunitats que té la societat que els exclou, han de tenir també dret a ser diferents, a tenir la seva identitat, a recórrer el seu camí.

La llibertat de cadascú no acaba on comença la de l'altre, la llibertat de cadascú es construeix en comú amb l'altre.

No n'hi ha prou amb respectar el diferent. **Darrere el respecte sempre ve la trobada; aquí és on es fonen —més ben dit, som conscients que es fonen— les nostres històries.** Com a exclòs, com a inclòs, com a ésser humà al caire de l'abisme o vivint enmig de l'altiplà.

Tots hi tenim a veure

sóc ciutadà i visc aquí

- Sóc veí, perquè visc en un poble.
- Sóc veí, perquè visc en una ciutat.
- Sóc ciutadà, ara visc en aquest país.
- Sóc ciutadà del món.
- I ho sóc perquè tinc accés a l'exercici de drets i estic capacitat per assumir responsabilitats.

La societat està creant **categories de ciutadans**. Exclòs, inclòs...; ¿aquest és el nostre ideal de societat?; és clar que no!. Per això treballar per la justícia comporta superar aquesta desigualtat i partir del fet que tots els ciutadans som persones.

Aquesta crisi que vivim no ha nascut del no-res; és la conseqüència d'un tipus de societat que s'ha anat creant durant anys. A aquesta societat li hem de dir ben fort que és possible una altra societat en la qual tots i cadascun podem, segur, aportar-hi alguna cosa:

- **Amb una organització social participativa.**
- **Amb un repartiment equitatiu de recursos i oportunitats.**
- **En què la producció de béns i serveis estigui sobretot al servei de la comunitat.**
- **En què els factors de producció siguin remunerats tenint en compte la dignitat del treball humà.**
- **En què l'intercanvi de béns i serveis sigui realment un fet entre equivalents, i en què aquesta equivalència sigui dictada pel consens i no per grups privilegiats.**
- **En què l'essencial no sigui l'extracció de recursos, el guany o el profit, sinó l'ésser humà comunitari, inseparable del seu entorn vital, i el seu futur en el món.**
- **En què cap individu és menyspreable, en què tots som iguals en una dignitat comuna i una diversitat que ens enriqueix a tots.**

L'any 2008, en temps de crisi, les dues causes principals d'estar sense llar són:

- **La pèrdua de la feina (abandonament, acomiadament del lloc de treball o finalització de contracte).**
- **La drogodependència o l'addició (alcohol, drogues i ludopaties).**

Es preveu que hi hagi un augment de peticions d'ajuda en centres i recursos de PSL a finals del 2009 i durant el 2010 com a conseqüència de la crisi econòmica i de la gran quantitat de desocupats.